

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Under afslutningsdebatten i går var det jo meget kendetegnende, hvordan alle partier i Folketinget – på hver deres måde ganske vist – udtrykte omsorg for nogle af samfundets svageste, nogle af samfundets dårligst stillede, så det nærmest drev ned ad væggene.

I dag skal vi så tage stilling til et beslutningsforslag, som i al sin enkelthed går ud på at rette op på den økonomiske situation for nogle af de mennesker i det her land, som virkelig lider under økonomisk fattigdom, nemlig kontant-hjælpsmodtagere, som ikke er i stand til at få et arbejde af den ene eller den anden grund, mest fordi der ikke er arbejde nok, og som bliver sat på nedsatte ydelser i forskellig grad. Det handler om nogle, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet; det handler om nogle ægtepar, som bliver ramt af den særlige nedskæring, der sker over for ægtepar på kontanthjælp; og det handler om de unge under 25 år, som ikke er i stand til at få tilstrækkelige kvalifikationer til at komme ud på arbejdsmarkedet. De grupper bliver ramt af nedsatte ydelser, der ligger under et niveau, der kan være acceptabelt i Danmark.

Når det kommer til stykket, viser det her forslag, at når det handler om handling til gavn for de dårligst stillede, så skilles vandene i det her Folketing, så skilles vandene på flere måder.

Vi har den borgerlige fløj, flertalsregeringen med V, K og O, som bare siger: Ærgerligt, ærgerligt, ærgerligt, det kan vi ikke gøre noget ved, det er vigtigt, at vi har de nedsatte ydelser, uanset hvor meget folk lider af fattigdom.

Så har vi også, og al respekt for det, Socialdemokraterne og De Radikale, som jo både under førstebehandlingen og i deres betænkning har udtrykt en stor forståelse for de mennesker, det drejer sig om, og for det her forslag. Så vel Socialdemokraterne som De Radikale går ind for en afskaffelse af kontanthjælpsloftet. De kan bare ikke gøre det. Og hvorfor kan de ikke det? Fordi de er bundet i et forlig, er de. Det er jo sådan den der specielle Christiansborglogik, som en gang imellem kan slå en. Det skal jeg ikke stå og bebrejde Socialdemokraterne og De Radikale, at de er.

Kl. 15.00

Jeg vil bare i den forbindelse sige til Socialdemokraterne og De Radikale, at det kan være, at man skal lære af historien; det kan være, at man skal lære at være meget, meget forsigtig med at

binde sig til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i et spørgsmål om at skære ned for de dårligst stillede og skære ned på velfærden. Det kan være, at man måske skulle skrive sig det bag øret i forbindelse med de igangværende velfærdsforhandlinger.

Jeg kan heller ikke lade være med så også at sige til vennerne i Socialdemokraterne og De Radikale: Det her forslag har tre elementer. Jeg synes, at det måske er lidt slående og måske bør mane til eftertænsksomhed, at de overhovedet ikke har beskæftiget sig med det ene af elementerne, det er behændigt sprunget over i deres betænkningbidrag, nemlig det element, der handler om den nedsatte ydelse for ægtefæller på kontanthjælp. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad Socialdemokraterne og De Radikale egentlig mener om det spørgsmål.

Til sidst vil jeg nævne spørgsmålet om den særlige nedsatte ungedyelse, for den har Socialdemokraterne og Radikale faktisk forholdt sig til. Det, de skriver i deres betænkningbidrag, er: Her er der tale om en indsats, som rent faktisk virker. Efter at ungeindsatsen blev gennemført, kan man konstatere, at Danmark har udmærket sig ved at have en af de laveste ungdomsarbejdsledeshedsprocenter i Europa.

Problemet er, at det ikke er rigtigt. Nu skal jeg nok lade være med at prøve at gå statsministeren i bedene og begynde at slynge om mig med mange tal. Jeg vil bare sige til Socialdemokraterne og Radikale, at hvis vi ser på udviklingen i ungdomsarbejdsledesheden, så er problemet simpelt hen, at den, efter at indsatsen fik effekt i 2003, altså er faldet for den berørte gruppe med 12 pct. – det lyder af meget – mens arbejdsløsheden som helhed, altså for alle grupper, er faldet med 18 pct., altså halvanden gang så meget.

Hvis det betyder, at noget virker, så er der et eller andet, som jeg er gået glip af under min skolegang, det kunne være, at jeg skulle have en test. Jeg tror ikke desto mindre, at det kunne være, at Socialdemokraterne og Radikale skulle lære, at bare fordi beskæftigelsesministeren går rundt og siger, at det virker, så er det ikke altid sikkert, at det er rigtigt.

Derfor kan jeg godt være lidt skuffet over, at vi ikke får mere opbakning til det her forslag, end vi har fået. Vi har fået opbakning fra SF, og al respekt for det, det er jo rart at vide, at man har nogen at holde sig til. Jeg håber også, at vi på længere sigt kan få Socialdemokraterne og De Radikale med over på den rigtige side af strengen.